

— Отъ гърнето на баба Меца. Тя е много стара. Страхъ отъ нея ти да нѣмашъ... Ела рано въ недѣля! Вземи котле и лъжица! Азъ ще я изведа на разходка, а ти въ това време ще си видишъ работата.

Съгласилъ се Ежко.

Дошла света недѣля. Отишелъ Вълчо при баба Меца.

Обадилъ ѝ всичко. Скрили се. Тъкмо Ежко, изправенъ, съ котле и лъжица, гребналъ отъ меда, и, хопъ, баба Меца изкочила предъ него.

Облецилъ Ежко очи и замръзналъ. Космитъ му настрѣхнали, вдървили се.

До кога стоялъ при нея и кога стигналъ при Лиса — не сѣтилъ.

Погледнала го Лиса. Ежко цѣлъ съ бодли и — бѣжъ да я нѣма.

Останалъ Ежко пакъ самъ, но вече съ бодли.

Владимиръ Малчевъ

Отпечатани сж въ отдѣлно сборниче и се продаватъ чудно хубавитѣ стихове на младия и рано починалъ поетъ — сътрудникъ на „Свѣтулка“ — Людмилъ Ст. Дриновъ.

Доставя Т. Ф. Чипевъ — София.